

Nastup kojim su se ponovo predstavili Katedralni madrigalisti bio je na Veliku Gospu u crkvi Sv. Vlaha u Dubrovniku. Sv. misu koju je predvodio generalni vikar don Mirko Talačić uzveličale su skladbe posvećene Gospo. Nakon mise slijedio je duhovni koncert koji se već četvrtu godinu održavao zaslugom ovih vrijednih pjevača. Koncert se sastojao iz niza molitvi, zaziva i zahvala Gospo u pjevanju i čitanju stihova. Nai-m, don Mirko je dopunio duhovno pjevanje mislima iz svojih zbirk pjesama Majci Božjoj, tako da je ovaj zaista predivni koncert više bio nesvakidašnji način meditacije o Mariji, u kojoj su se redale pjesme:

A. Vidaković: *Mario, o Mario*

I. Kokot: *Ave Maria*

J. Fabre: *Ave Maria*, solistica: Dubravka Dabelić

I. Kokot: *Zdrastvuj carice*

E. Burkhardt: *Exultavit*

L. Županović: *Sibenska molitva*, solist: don Vlado Pu-
ce

Slijedeći nastup održali su 31. kolovoza u okviru ovogodišnje proslave 750-god. prisutnosti Male braće u Dubrovniku u franjevačkoj crkvi. Otac gvardijan fra Mario Šikić pozdravio je sve prisutne te objasnio da je »madrigal« nekad označavao ljubavnu pjesmu, ali da ne treba isključiti ljubav prema Bogu, Kristu i Gospo. Zato je dodao: »Tek čista ljubav je prava ljubav, stoga ljubav kojom se duše međusobno ljube je ljubav dostoјna čovjeka. Neka nam dakle i ovaj koncert bude doživljaj čiste, duhovne ljubavi ove mlađeži prema Bogu, Kristu i Crkvi. Neka nas uče ljubiti i glazbu, tu čudesnu moć čovjekovu...«

Na ove divne riječi nadovezao se koncert:

M. Haller: *Tu es Petrus*

J. Kuničić: *Ave Maria*

A. Klobučar: *Molitva Gospo*

A. Scarlatti: *Exultate Deo*

Drugi dio koncerta pružio je odlično izvedeni *Mag-nificat*, A. Vivaldija, za soliste, zbor i orkestar. Svoje solo brojeve izvanredno su otpjevale Dubravka Dabe-lić i Franica Kokić.

Nagrada za neizrecivu harmoniju bila je: buran pljesak.

Na kraju, poželimo Katedralnim madrigalistima da nastave muzicirati »Bogu na čast i slavu« kako su i krenuli. Pomognimo im da nam prenesu »nutarnju ljepotu maštice, duha i vjere što su je glazbenici, čija djela oživljavaju iz mrtvih nota, ostavili da budu oživljena i doživljena.«

Lucija FRANIC

RAD COLLEGIUM PRO MUSICA SACRA U ŠKOLSKOJ GODINI 1984/85. I EVROPSKOJ GODINI GLAZBE

Djelatnost CPMS-a u ovoj godini obilježena je manjim brojem nastupa, ali su zato nastupi već obujmom i značenjem. Collegium se, naime, u ovoj godini pridružuje proslavi Evropske godine glazbe i slavnim godišnjicama J. S. Bacha, G. F. Händela i Ivana Mar-ka Lukačića.

CPMS je radom počeo nešto kasnije, početkom 10. mjeseca, jer je u kolovozu sudjelovalo na otvorenju NEK-a sa svečanom Večernjom i Bdjenjem »Skazanje o 13 stoljeća Crkve u Hrvata« i na samom kongresu u Mariji Bistrici. Bio je to veliki zadatak koji je tražio izvanredno mnogo posla i zalaganja. U njemu su sudjelovali: zbor, solisti i orkestar s instrumentalnim solistima. Početkom ove školske godine Collegium je sudjelovalo i u reprizi »Skazanja« u Crkvi sv. Križa u Sigetu. Sto se glazbenog dijela tiče, na reprizi nije bilo nikakvih promjena, samo su neki

zvučni efekti bili bolje riješeni, ali je zato sakralnih pokreta bilo mnogo više nego na prvoj izvedbi. Početak nove godine označavaju u Collegium-u audicije i rad s novim članovima koji donose uvijek mnogo radošć i svježine u zbor, ali zahtijevaju i dodatni rad i napor. Odmah poslije nastupa u Sigetu počelo se uvježbavanjem božićnog programa koji je ove godine bio sastavljen od standardnih djela koja Collegium izvodi već godinama uvijek vrlo uspješno i koja se uvijek dobro primaju. To su obrade narodnih božićnih pjesama i solističke arije iz velikih oratorija Bacha i Händela. Prvi nastup u adventsko-božićnom programu bio je u katedrali 23. 12. 1984., a zatim slijede božićni nastupi u kapeli ss. »Naše Gospe« u Primorskoj 20., nastupi u bolničkim kapelama na Rebru i u Vinogradarskoj ulici, i već tradicionalni nastup u bazilici Srca Isusova u Palmotićevoj ulici na Bogo-avljanje. Nakon božićnih nastupa Collegium je počeo intenzivnim radom na uvježbavanju programa koji će izvesti u dvorani Hrvatskog glazbenog zavoda u okviru Evropske godine glazbe i povodom Bachove i Lučićeve godišnjice. Pripreme za koncert bile su vrlo temeljite, od rada sa solistima do studiranja djeta i vježbi izgovaranja njemačkog teksta. U njima je sudjelovalo cijeli ansambl zalažući se do maksimuma, a koncert je omogućila materijalna pomoć Collegijevih dobroćinitelja i prijatelja. 11. 4. o. g. u prepunoj dvorani i uz burni pljesak brojne i vjerne publice Collegium je sa svojim prijateljima proslavio Uskrs. U prvom dijelu programa bili su izvedeni moteti iz zbirke *Sacrae cantiones*. Mali ženski zbor — Schola cantorum izveo je motete *Cantate Domino, Ex ore infantum in Orantibus in loco isto*; dva moteta izvedena su sa solistima *Nos autem gloriari s basom*, a *Responde, Virgo* s mezzosopranom. Motet *Domine, puer meus* izvela je sopranistica solo, a *Quam pulchra es* cijeli zbor sa solistima. Na kraju prvog dijela je cijeli zbor izveo motet *Panis angelicus*. U drugom dijelu programa je zbor sa solistima i orkestrom izveo *Prvu kantatu* iz Bachovog *Božićnog oratorija* i tri točke iz *Uskrsnog oratorija*. Sudjelovali su solisti: Darija Hreljanović, sopran, s. Cecilia Pleša, mezzo-sopran, Želimir Puškarić, tenor i basi: Josip Lešaja i Matija Rajčić. Za taj nastup Collegium je dobio i odličnu stručnu kritiku. Na II. programu Radio-Zagreba u emisiji »7 dana muzike« 13. 4. o. g. o koncertu je govorila kritičarka Sanja Raca te između ostalog navela i ovo: »Relativna anonimnost mješovitog zabora Collegium pro musica sacra ni u kojem slučaju ne podrazumijeva takvu izvedbu. Vrlo mladi zbor, na čelu s dirigenticom Imakulatom Malinku, predstavio se kao solidan interpret Lukačićevih moteta i odolomaka iz Bachovih oratorija... Iako sami imaju vrlo dobru solisticu, mezzosopranisticu Ceciliiju Plešu, kao gost je nastupila Darija Hreljanović... Zbor je nastojao što više razotkriti tipične Lukačićeve barokne kontraste, na koje je naoko lako reagirati, ali koji ipak traže majstorsko vođenje... Mješoviti zbor dje-lovalo je vrlo uvjerljivo, glasovi su prirodni, s nešto slabijim visinama kod soprana i ponekim grlenim tonom kod tenora. No, uvezhi u cjelini ovaj koncert, uključivši tu i vrlo korektnog Bacha koji je sigurno bio bolji od nekih razvikanih produkcija, možemo reći da mladi glazbenici iz ansambla CPMS imaju vrlo dobre osnove i za mnogo ambicioznije poduhvate.« Svoj osvrt kritičarka je ilustrirala tonskom snimkom Lukačićeva moteta *Quam pulchra es* s koncerta.

Drugi dan nakon svečanog koncerta CPMS je pjevao na misi povodom prve godišnjice smrti svog duogodišnjeg člana i suočnivača Željka Petrača u Crkvi sv. Blaža.

U ponešto skraćenom obujmu ponovio je Collegium svoj nastup na koncertu u korist Lige za borbu protiv raka u zagrebačkoj katedrali 1. 6. o. g. S ligom

je Collegium već više puta uspješno surađivao, pa i taj nastup može ubrojiti među svoje najljepše koncerete. U drugom dijelu tog koncerta nastupila je Zagrebačka filharmonija. U toku priprema za koncert Collegium je dobio poziv da sudjeluje na Večerima stare glazbe u Sv. Donatu, Zadar. Uz djela starih majstora i gregorijanski koral Collegium će, iznimno, zbog Lukacićeve godišnjice izvesti i sva uvježbana Lukacićeva djela. Koncert će održati početkom kolovoza o. g. Kraj svog rada Collegium je proslavio gostovanjem u Gradišcu (Burgenland) 6. i 7. 7. o. g. gdje je sunarodnjacima u tuđini izveo dijelove iz *Staroslavenske mise* (Istarske) A. Vidakovića i Odakov psalam *Hvali, duše moja, Gospoda* na misi u selu Pinkovac i na svečanoj misi u okviru proslave Dana Južnih Hrvata u selu Cajta. Iz Gradišća, gdje je CPMS bio izvanredno primljen, svi su ponijeli najljepše uspomene na drage domaćine. Nakon ovog nastupa kolegijevci su se razili na odmor, ali će se uskoro vratiti u svoju staru kulu da pripreme nastup u Sv. Donatu.

Jednom mjesечно u toku akademske godine Collegium je pjevao na misi u 11,30 u katedrali. Brinuo se, kao obično, i za svoj duhovni rast pa je uoči Božića održao molitveni susret dr Tomislav Ivančić a u korizmi pokorničko slavlje o. Alojzije Litrić. Zajednička molitva pratila je njegov rad, uspjehe i probleme u nastojanju da uzraste u živu i plodnu malu zajednicu.

Lj.

KONCERTI, OPERE...

SPLITSKA KONCERTNA SEZONA 1984/85.

Da je televizija još uvijek moćan medij, o kojem organizatori kulturnih priredbi vode (ili moraju voditi) računa, potvrđila je i splitska koncertna sezona 1984/85. Već desetljječima koncerti se u Splitu (u organizaciji »Dalmacija koncerta«) održavaju ponедjeljkom s početkom u 20 sati, a u protekljoj sezoni oni su počinjali sat ranije, da bi posjetitelji na vrijeme mogli stići kući i na malim ekranima pratiti — »Dinastiju!« Iako se organizator na taj potez odlučio poučen iskustvima iz prethodne sezone, kad je uočio da broj posjetitelja opada, odnosno da jedan dio publike poslije prvog dijela odlazi s koncerta (zbog tv-serije »Borgie«), ustupak se ipak nije isplatio. Jer, najveći broj koncerata u sezoni 1984/85, održan je pred polupraznom (a neki i pred gotovo praznom) dvoranom.

Slab odaziv publike prva je značajka splitske koncertne sezone 1984/85, koja je, kao i ranijih godina, bila podijeljena u tri ciklusa, samo s tom razlikom, što je »Dvanaest koncerata u pretplatni« zamijenilo »Internacionalni majstorski ciklus«, a »Ciklus klavirskih večeri« ciklus »Splitski umjetnici splitskoj publici«. Od stare podjele ostao je jedino »Ciklus mladih talenata«.

U ciklusu »Dvanaest koncerata u pretplatni« nastupili su: Tatjana Kukoč (gitara) i Ljupčo Samardžiski (kontrabas); Vincenzo Saldarelli (gitara); Jovan Kulundžija (violina) uz glasovirsku pratnju Nade Kulundžija; beogradski ansambl *Musica antiqua*; Miloš Melnik (violoncello) uz glasovirsku pratnju Janka Šetinca; Sergej Stadler (violina) uz glasovirsku pratnju Natalije Arzumanove; Kvartet Klina; Ksenija Janković (violoncello) uz glasovirsku pratnju Nade Kecman; Tatjana Fedkina (glasovir); Slovenski klavirski kvartet iz Ljubljane; Klavirski trio iz SAD-a, te u okviru zajedničkog koncerta s posebnim programima Ida Gamulin (glasovir) i Goran Končar (violina).

U »Ciklusu klavirskih večeri« samostalne koncerte imali su Bronisława Kawalla iz Poljske, Vladimir Ov-

činikov iz SSSR-a, Pavica Gvozdić iz Zagreba, Aleksandra Romanić iz Sarajeva, Dmitrij Aleksejev iz SSSR-a i Sretna Meštrović iz Zagreba, a u »Ciklusu mladih talenata« Maja Bakrač (glasovir); Iva Kusturica (violina) uz glasovirsku pratnju Izolde Ambrožić; Robert Andres (glasovir); Željko Milić (klarinjet) uz glasovirsku pratnju Olge Račić; Tea Grubišić (violina) uz glasovirsku pratnju Viviane Lokmer-Pichler, te Aurelija Trgo (violina) uz glasovirsku pratnju Neve Stijelja.

Za većinu navedenih koncerata (osobito u prvom ciklusu) može se reći da su bili osrednje, a neki i nedopustivo loše kvalitete izvedbe, na što ranijih godina nismo navikli. Ali navikli smo se, nažalost, na prilično ustaljen izbor izvođača (ne misli se na osobe, nego na instrumentarij), koji iz godine u godinu biva sve manje privlačan. Možda je i to jedan od uzroka osipanja publike, pa bi organizator, ako mu to sredstva i drugi uvjeti omogućavaju, morao nastojati, da izbor programa bude što raznovrsniji, te da glasovirski i violinisti koncerti ne budu uvijek najbrojniji.

Steta je, što se odustalo od ciklusa »Splitski umjetnici splitskoj publici«, koji je u prethodnim sezonomima imao nekoliko vrlo uspjejih koncerata i predstavljao svojevrsnu smotru splitskih glazbenika i njihovih umjetničkih dostignuća. Pohvalno je pak, što se nastavilo s »Ciklusem mladih talenata«, koji je tijekom proteklih godina opravdao svoje postojanje, a organizator postigao »pun pogodak«. Jer, Ida Gamulin i Goran Končar, koji su se samo prije nekoliko godina prvi put predstavili splitskoj publici u tom ciklusu, u sezoni 1984/85. izašli su pred tu istu publiku u ciklusu »Dvanaest koncerata u pretplatni«, ovog puta kao već afirmirani umjetnici s međunarodnim uspjesima.

Općenito govoreći, splitska koncertna sezona 1984/85. ostavila je prilično blijed i pomalo otužan dojam. Nadajmo se da će slijedeća biti uspješnija, raznovrsnija i posjećenija.

Ivan BOŠKOVIĆ

DJEĆJE OPERE U NOVOSADSKOM KAZALIŠTU

Ovogodišnja novosadska opera sezona otvorena je uistinu zanimljivo i originalno, dvjema dječjim operama dvaju vojvodanskih autora. To je *Proždrlijkovo* suvremenog novosadskog skladatelja Ernea Kiralja i *Šumska kraljica* petrovaradinskog skladatelja Franje Štefanovića (1879–1924). Konačno je i Vojvodina pošla putem dječjeg glazbeno-scenskog izvođenja. Tom se događaju radujem to više što je tvorac istinski dječje operе, Franjo Štefanović, sin vojvodanskog podneblja. Ovu izuzetnu novost u kulturnom životu Novog Sada priredio je Kulturni centar Vojvodine (skraćeno KCV) u suradnji sa Srpskim narodnim pozorištem (skraćeno SNP) pa su od sada i djeca ovoga tla u glumačko-pjevačkom pogledu izjednačena s odraslima.

Do izvedbe dječjih opera *Proždrlijkovo* i *Šumska kraljica* došlo je 14. rujna 1985. godine u maloj dvorani SNP. Prva izvođenja doživjele su obje opere mnogo ranije, a sada su davane kao prazvedbe ove operne kuće. Ovaj će datum svakako ostati trajno upisan u povijesti naše glazbe kao početak sustavnog profesionalnog izvođenja dječjih opera u Vojvodini.

O dječjoj operi *Proždrlijkovo* (točnije, prevedeno s mađarskog *Nezasitni napuhanko*) nema se što osobitog reći. To je mađarska narodna priča o ogromnom »švarglu« (velikoj kobasici), koji halapljivo guta djecu i ljude. Nešto modernija glazba, pretežno temeljena na pentatonici, sastoji se od nekoliko veselih pjesama povezanih dvijema temama glavnog protagoniste. Djelelo je pisano za odrasle i dječje glasove i komorni orkestar i zahtijeva velike scenske mogućnosti.

Gledano s formalne strane *Proždrlijkovo* je glazbeni igrokaz, jer se u njemu i govori. No, budući da se u